

Güz GülüŖlü Ŗiir

– Nuray AYHAN · 13 Ekim 2014

Alküz olmuş yüreğim yitik yağmurları arıyor
Bir avuç arzu var edemediğim son/bahar gülüşleri gibi
Sarı bir takvimin uçuşan sayfaları Eylülde arta kalan
Ellerimde hayal meyal anılar
Hangisini yazsam Ŗiir niyetli hazandır gözyaşım

İhbar ediyor mevsimler hallerimi
Sırlarım ifşa oluyor
Saklı zamanlarda çizdiğim duygular
Birer birer dökülüyor dallarım kurak
Özlem gün ortası bir yalnızlık türküsü

İsyanım uyanıyor cesaretim kırılıyor
Yutağımde bir sancı ne yapmalıyım Ŗimdi?

Gittin gideli böyleyim!
Sızlayan bir yürek her harfinden sen geçen Ŗiirler

Eylül diyordun ya hani;yanarsın,solarsın,ağlatırsın,
İşte öyle bir iklim geçiyor bedenimden
Durmadan hüzünler yağıyor gözlerimden
Bir gidişin dönüşüne güz güllerinin mahsun bakışı gibi

Ey sonbahar bakışlı yar;aheste aheste esersin içimde
Savrulur kirpiklerim'den çiğ düşmüş yapraklar
Ağlamaklı Ŗiirler üşür ürkek bakışlarımda
Soluyor ne varsa maziden kalan
Gizli buseler hasretin sararan libasını örttü yanaklarıma
Soluk renkli sonbahar ıssızlık zindanlarına sürgün etti bedenimi
Efkara boyandı Ŗimdi zaman
Anlatılmaz hislerin ötesinde
Sanki kara bulutların gölgesinde
Aşka dair yazılmış Ŗiirlerin nefesinde
İşte o en zayıf yerimde masum bir bebek gibi
Sol düşümde

Ađlıyorum řiir řiir sonbahar deseninde

Nuray AYHAN...

Gülden Atalan'a her řey için müteřekkirim güzel yürekli řair O ...